

ПАСТОР МАКСИМ

**ЗА ПРЕКРАСНИЯ НОВ СВЯТ, ИЗКУШЕНИЯТА И
УТЕХАТА, И НЕЩАТА, КОИТО СИ МИСЛИШ, ЧЕ
ИМАШ, НО ВСЪЩНОСТ ТЕ ИМАТ ТЕБ...**

М аксим Асенов е новата голяма млада звезда на българското протестантство. Изключително популярен през последните 2-3 години, той вече има армия от последователи и проповедите му не само в България са едни от най-посещаваните. Преди месец се сдоби и с дъщеричка, а малко по-рано и с приятел – редактор на Playboy. Ето какво произтече от един техен следобед.

✧ **Разкажи ми за детството си, откъде си...**

тансилт: Израснах близо до Факултета, най-голямата махала в София.

✧ **Много деца ли бяхте?**

тансилт: Само аз съм, но растях с двама първи братовчедя – децата на сестрата на майка ми. Беше женско царство, защото баба ми, майка ми и леля ми ни отгледаха. Баща ми е избягал, когато майка ми е забременяла, леля ми е вдовица, а баба ми също е била изоставена от мъжа си.

Появата ми вещае лоши времена за семейството. Преди да се родя, то е било доста по-заможно... Дядо ми е висшист. Въртял е сериозен бизнес, издържал целия род. Но се влюбва в друга жена и

с баба ми се разделят. Той си тръгва и оставя бизнеса на вуйчо ми, който не е могъл да се справи и всичко тръгва надолу. По това време и майка – едва 15-годишна, забременява с мен. И още едно ужасно съвпадение – точно тогава полицията убива по погрешка вуйчо ми. Аз се появявам в най-голямата криза на нашето семейство.

✧ **А с баща ти поддържаш ли връзка?**

тансилт: Никога не ме е търсил, аз него също. Ако го видя някъде, вероятно няма и да го позная.

✧ **А майка ти не си ли намери мъж след това?**

тансилт: Много по-късно. Майка ми се е затворила, след като баща ми я напуска. Тя се е посветила на мен. Изкарала си е средното

Gloria Mar®
RESTAURANTS

ROYAL GRILL®
BEEF & MEAT & BURGER

образование, започнала е да работи... за нея е било шок, защото от сравнително богато семейство изведнъж е трябвало да започне да работи, да гледа дете, да оцелява...

✎ **А дядо ти поддържа ли с вас връзка?**

ТАКСИМ: Не. Не сме близки. Той има ново семейство. Напоследък има интерес към мен, но е защото съм успял в момента, името ми се чува...

✎ **А в детството ти имаше ли мъж, който да те наставлява, да следваш – в църквата ви те наричат "папа", мъжки живот водих – кой те научи?**

ТАКСИМ: За мен е изумително, че аз интуитивно знаех какво трябва да направя. Никои не ме учеше как да се държа, как да се движа, какво да правя с живота си. Аз сам си намерих добри примери за следване. Първите бяха американски и западни проповедници, бизнес хора, предприемачи, просто ги наблюдавах в обществото или онлайн. И си казвах – искам да съм като тях. Трябва да съм като тях.

✎ **Майка ти е била много млада и сигурно не е имало как да ти е съветник... тя самата е нямала опит.**

ТАКСИМ: Абсолютно, да. Когато аз станях на 15 години, тя стана на 30. Тогава аз станях нейният съветник и до ден днешен е така. Тя сега не живее в България. Когато реши да продължи напред и да има връзка с мъж, попадна на човек, който започна да я малтретира – това продължи 2 години, и тя трябваше да избяга от България. Тогава аз бях на 15 и по силата на обстоятелствата станях напълно самостоятелен. Сам си готвех, сам се глех, сам си купувах грехи, сам си ходех на училище...

✎ **А кое училище си завършил?**

ТАКСИМ: Завърших 123-то училище, а после спортно училище с футбол. Мечтата ми беше да стана футболист. След това обаче открих непреодолимата си нужда да помагам на хората.

✎ **Може да се каже, че си много нетипичен.**

Историята ти няма как да бъде определена като обичайната ромска съдба сякаш...

ТАКСИМ: Психолозите казват, че хората сме като компютри – има такава теория, и че всичко е програмирано и предопределено и, общо взето, ако изчислиш моделите на някого – откъде идва, какъв е баща му и коя е майка му, можеш да изчислиш и горе-долу дестинацията му, какво ще се случи с него. Това често е вярно, но не трябва да се изключва и божественият момент. Който е много непредвидим и в един миг може, вместо да свършиш в канавката със свръхдоза, да станеш велик човек. И обратното, разбира се.

✎ **А нямаше ли изкушения по пътя си, възможности**

да затънеш, лесни пари, лесни приключения, алфа-мъжкарите в махалата не те ли викаха да вършиш "мъжки" неща?

ТАКСИМ: Имаше, разбира се. Всеки има. На земята има изкушения накъдето и да погледнеш. Но в махалата аз бях от алфа-мъжкарите, но в един момент реших, че не искам да съм този типаж. Че мога да съм полезен по друг начин на хората.

✎ **За пръв път отиваш на погребение, когато си на 16... и това е първата ти самостоятелна служба като пастор всъщност? Наистина ли?**

ТАКСИМ: Да. Прибрах се от училище в един държавен ден. До този момент на няколко пъти ме бяха пуснали да проповядвам в една църква в София, а преди това бях проповядвал един път в Испания. Та, прибирам се от училище, в рейса съм, звъни ми телефонът – една жена от църквата, и ми казва, че семейство, което е било само един път на моя проповед, има трагедия голяма – детето им е починало. И сега искат аз да водя погребението на тяхното дете. Аз бях в шок и не знаех какво да кажа. А хората казали, че ако не отида аз да служа на погребението, ще викнат ходжа. Помня, отговорих им, че искам да помисля. Звъннах на главния пастор, той не ми вдигна. После звъннах на друг пастор, когото познавам, и той ми вдигна малко увереност, че ще се справя. Попита ме дали знам какво трябва да направя и какво да кажа. Аз знаех. Обеща ми да дойде на погребението за морална подкрепа. И наистина ме чакаше отпред, беше купил цветя – аз дори не знаех как се отива на погребение... какъв е редът, какво се носи – аз бях на 16!!! Сложих си костюм – единственият, който имах. Бях си го купил с един неочакван хонорар, който ми дадоха в Испания, след като проповядвах.

На гробищата беше много тежко и тъжно. Валеше, всички плачеха, бабата се хвърляше върху ковчеза и искаше да влезе в гроба с детето... Беше доста страшно. Но когато започнах да говоря, страхът ми изчезна. Усещах как атмосферата се промени, хората се успокоиха... Започнаха да ме слушат. А проповедникът, който беше дошъл да ми даде страх, просто държеше чадъра, докато аз четях и се молех. И всичко мина неочаквано спокойно и утешаващо.

✎ **В тази ти кариера, макар че думата не е коректна, но в тази ти кариера на проповедник имаш ли важни етапи, които ти сам определяш за основа на всичко. Как откри Бог. Майка ти ли те водеше на църква?**

ТАКСИМ: Тя ме водеше, да. Но за мен вярата е решение. Християнството е решение. Разбира се, има елемент на традиция, но човек в крайна сметка сам трябва да си реши дали трябва или не. И само защото се раждаш в православно семейство или католическо – това не те прави

християнин.

✎ **Как се отнасят православните свещеници към теб?**

ТАКСИМ: Със смесени чувства, разбира се. Има много добронамерени хора, има и други по-сърдити. Проблемът е, че повечето гледат на това, което аз правя, като на конкуренция. Но ние нямаме за цел да им откраднем хората. Ние просто се обръщаме към тях на по-разбираем език. Начинът, по който аз проповядвам и водя и менажирам църквата, защото, разбира се, има част, в която аз просто трябва да управлявам църквата чисто като едно предприятие... Просто самата комуникация с хората е много по-лична и по-съвременна.

✎ **Добре, връщам те към въпроса – моментите, които предопределиха бъдещето ти?**

ТАКСИМ: Важен момент за мен беше първата служба, на която отидох. Един проповедник от Гърция дойде да проповядва в църквата близо до махалата. Аз чух, че ще раздават пица, и отидох заради пицата. Той предложи отпред да излязат хора, за които той да се помоли, и аз не помня защо излязох отпред. Когато си сложи ръката върху мен, имах духовно преживяване, което наистина беше много животопроменящо за мен. Усетих със сърцето си нещо много силно...

Следващият ми важен момент беше, когато ми позволиха да проповядвам в Испания. Това за мен

беше като сбъдната мечта. Аз бях отишъл там да работя през лятото и ходех в местната църква. Не знаех дали ще успея да се справя, подготвих се, но не знаех реално кой ще иска да ме чуе.

✎ **Роми ли бяха хората, които посещават тази църква в Испания?**

ТАКСИМ: Не, испанци бяха. Аз и в българската църква, в която пораснах, не виждах често роми. В храма не трябва да има цвят, пол или други предразсъдъци. Храмът е за всички.

✎ **Ти си отгледан в женско семейство. Аз винаги се подигравам на тези, които пицят срещу еднородните двойки, защото в крайна сметка една трета от българите са отгледани от еднородни двойки – от майката и бабата. Като погледнеш реално. Православието е доста рестриктивно към жената, в Атон не се допускат жени... Ти срещаш ли такъв тип вкоренени представи у хората, на които проповядваш, или не е нещо, което трябва да се преодолява специално? Все пак ние, българите, имаме поговорката: "От човек, що го ебем, акъл не искам". Или при жива жена пералня няма да купувам. Може би хората не знаят, че ромското общество е доста матриархално... почти всички важни решения ги взимат бабите – политиците раздават кюфтета на грешните хора...**

ТАКСИМ: Ха-ха. Така е. Специално за матриархата на ромите е вярно. И според мен има какво да се преодолява. Според мен мъжът и жената

имат своите силни и слаби страни. И когато мъжът разпознава жената за това, което тя е и може, а не само като сексуален обект, а като личност, тогава има истинско единение между двамата. Жената вижда детайлите на кораба, а мъжът вижда дестинацията и хоризонта, тя може да поддържа платната, той да се бори със стихии и да държи курса... Жената е психологията, а мъжът е философията... много други примери има, които могат да ги сложат в категории. Проблемът много често според мен е това, че ние търсим в хората всичко онова, което те нямат. Или което всъщност ние нямаме.

✎ **А твоето възприятие на жената няма ли колизия с вярата. Защото вярата поставя жената като производно. Чисто генеалогично тя е излязла от ребро Адамово?**

Танксит: Ами... аз го виждам по друг начин. Аз мисля, че жената е много повече от мъжа, защото е второто – подобрената версия. Това е като айфон 6 и айфон 7. Жената е айфон 7. Тя е последното нещо, което Бог е направил, и ако четете внимателно пасажите в "Битие" – там се казва: първия ден Бог казва беше добро, втория ден казва беше добро, а след като създаде жената, казва – и беше много добро!

✎ **Открил си специален текст в "Битие", за да докажеш, че жената е по-добрият айфон?**

Танксит: Ха-ха. За протестантите най-висшият авторитет е Библията. Това е може би основната разлика между нас и православните и католиците. Католиците респектират най-много човешкия авторитет в лицето на папата, православните зачитат традицията, за нас най-важното е Словото, чийто носител е Библията. Но нима и най-важното нещо, което се случва в Новия завет, не започва с една жена, която казва "да" на обстоятелство, което може да разруши целия ѝ свят. Тя е сгодена, тоест купена със зестра. Обещана е от баща си, но идва ангел и я пита искаш ли да забременееш от Бог. Ние четем тези стихове за Мария и не осъзнаваме, че тя рискува да бъде убита с камъни според еврейската култура, защото е откупена със зестра, сгодена е за Йосиф и ако забременее, тя трябва да бъде убита с камъни. Защото това ще е изневяра. Но тя казва "да" на този ангел. След това има толкова много жени, които помагат на Исус и в бита му, и в служението му. Та основните спонсори, икономически, които са подкрепяли финансово и практично служението на Исус, са били жени – това го пише в евангелията. Че определени заможни жени дадоха на господ Исус за нуждите му. Пред кръста отново имаме жени. След това първите благовестители пак са жени. На жена се открива, че е възкръснал...

✎ **Нали знаеш за оня момент в рая, където Адам**

се прибрал късно и Ева му устроила скандал. "Къде ходиш, колко е часът, не те ли е срам?!", той казал: "Къде да ходя, бе. Ние сме само аз и ти. Какво те притеснява?!" Ева си замълчала, но когато Адам легнал да спи, тя за всеки случай му преброила ребрата. Ти как откри твоето ребро? Как се запозна с жена ти?

Танксит: Тя беше в едно библейско училище, на което аз бях директор. Тя ми беше ученичка.

✎ **О, ти си злоупотребил със служебно положение?**

Танксит: Ами не, защото аз си я харесвах още преди да се запише. Не знам дали съм злоупотребил, но ако е така – това е било единствен случай и се радвам много, че стана така, защото това е едно от най-хубавите неща, които са ми се случвали.

✎ **А преди това имаше ли връзки?**

Танксит: Имал съм приятелки, но не е имало нищо сериозно. Тя ми е първата жена, аз на нея съм ѝ първият мъж. Имали сме гаджета, но платонични.

✎ **Така. Любовта – говорим за любовта не толкова в твоя личен живот, там тя очевидно присъства, имаш гъщеря, брак, а любовта като основна тема на това, което проповядваш. Нали то е това – единственият бог на любовта е Исус Христос, няма друг бог, който толкова много да говори за любов. Има парадокси – например в Корана Дева Мария се споменава три пъти по-често, отколкото в Евангелието. Но там любовта отсъства. Никъде не се назовава по този начин връзката на човека с божественото. А като цяло обаче Старият завет е доста жесток, ти как успяваш да обясниш на хората, които не живеят никак леко, че в крайна сметка става дума за проявление на любов.**

Танксит: Бог е любов. Интересното е, че в българския език имаме думата любов, думата обич... в библейските езици, новозаветният гръцки например има много думи за любов, като всяка една от тях дефинира различна любов и различни взаимоотношения.

✎ **Това е нормално – гърците са измислили любовта, а българите са допуснали и жените в нея... И някои дребни селскостопански животни.**

Танксит: Не, сериозно! Има сексуална любов, има приятелска любов, има братска любов – между кръвни роднини, има любов, която е условна, и също има "агапе" – която е безусловна любов. Това е любовта, която Бог изпитва към човека. И затова той дава себе си като жертва. С това християнската религия се различава от всяка друга. Всяка друга религия на земята търси пътя към Бог. И търсенето на този път е Старият завет. Затова той е жесток, защото Юдейската религия е търсенето на Израел. Как евреите да се върнат при Бог, с колко храмове, жертви

и церемонии, закони, догми. В крайна сметка Старият завет свършва с пророчество за месия, с това, че Бог казва: "Окей, вие не можете да дойдете при мен. Но аз ще дойда при вас". Така че, докато всяка друга религия проповядва – направи това, за да те обича евентуално Бог, Богът на християнството не е Бог, който иска от теб нещо да направиш, за да те обича. Той те обича безусловно, той те спасява, той изпраща сина си на гибел заради теб.

✎ **От другата страна стои дяволът – при вас той каква роля играе? При католиците например е много силна фигура. Едва ли не почти равнопоставена на Бог. Като ин и ян... При теб как стои това нещо?**

Танксит: Злото е липсата на добро. Точно както тъмнината е липсата на светлина. Черното не е цвят. То поглъща всички цветове, без да ги отразява. И тази липса на светлина е черното. Това, което остава, когато светлината си тръгне, е тъмнина. Това, което остава, когато любовта намалее, е омраза, неприязън. Така че дяволът е по-скоро отсъствие на Бог.

✎ **Добре, но Библията представя въплъщението на злото като паднал ангел. Сатанаил – като бунт. И затова го прави привлекателен за толкова хора, защото хората обичат бунта.**

Танксит: Дяволът е личност. Това казва ясно Библията. Луцифер. Той е личност. Но – и това е много важно – той не е равен на Бог! Той не воюва с Бог. Тази битка отдавна е приключена! Той е сразен. Дяволът воюва за хората – тях иска той и тях може да спечели. Кръстът на Исус е триумфът на божественото и на любовта над омразата. Бог е победил вече. Но саможертвата на сина му е в името на хората, които не са победили. Затова и кръстът е триумф над смъртта. И над тъмната.

✎ **Добре. С две думи – какво трябва да знаят хората за тази битка, за изкушенията. Модерният свят е пълен с изкушения.**

Танксит: Един човек дойде при мен преди известно време и ми каза: "О, пастор Максим, ти си най-влиятелната личност в живота ми", и без много да мисля, аз му отговорих: не, не съм аз най-влиятелната личност в живота ти, ти си най-

влиятелната личност в живота си. Защото лесно е да се оправдаваме с несправедливостта, със злото или с нещата, които така или иначе ги има на този свят, но те се отнасят за всички. Злото не подбери. Законите на физиката и духовните закони работят за всички еднакво.

Две неща определят съдбата ти: изборите, които правиш, и волята да ги следваш! Хубавата прабългарска дума "хъс", което означава и вяра. Да имаш вяра, която действа, да имаш хъс е това, което може да промени живота на един човек. Не толкова обстоятелствата. И аз си мисля, че е важно да разбираме, че много често, когато има изкушение или нещо от дявола, трябва да помним, че лошите решения обикновено изглеждат супер в момента, в който ги вземеш, и те карат да се чувстваш добре сега, а добрите решения са онези, които в момента не ти изглеждат добре, не ти се правят, но след това с години си благодарен за това, че си го направил. Повечето хора не гледат кое е полезното, а кое е приятното и не мислят за последствията. Дали ще е сексуално или друго удоволствие – хората търсят това: лесни пари, моментален успех, мимолетни наслади. И идва моментът, в който удоволствието е равно на пари – парите са медузъмът, който ни свързва с удоволствието. Но пари и успех невинаги означават удоволствие. Има много празни хора в големи къщи. Има много тъжни хора, които, ако им влезеш в инстаграма, изглеждат перфектно и това е опасното на нашето време, че ние можем да проектираме образ, който не сме, но това се превръща в едно преследване на суетата и преследване на нещо, което всъщност не е реално.

✎ **Много е важно това, което казваш, защото в крайна сметка тези хора не разбират, че щастието не е това, което мислят другите за тях. Ако другите мислят за тях и ги харесват, че са богати, успешни и интересни, те би трябвало да са щастливи.**

Танксит: Това е голяма заблуда. Че някой ти е дължен. И тя се лекува чрез жертвата. В Библията например първото нещо, което Бог научи новото човечество, беше как да жертват, за да могат да получат нещо добро. В момента, в който ти престанеш да очакваш, че светът ти е дължен, че Бог ти е дължен за 15 минути слава, щастие

или да спечелиш от лотарията, когато ти не очакваш това, но работиш с всички сили и жертвоготовност, тогава може да се окаже, че много от нещата, които си готов да жертваш, можеш да имаш. А много от нещата, които искаш да имаш, трябва да ги жертваш. Така че е важно да не робуваме на предметите. Ако не си притежаван от нещата си, можеш да притежаваш всичко. Всичко, което няма контрол над теб, всъщност контролираш ти. И всичко, което започва да управлява теб и да контролира начина, по който мислиш и живееш – ти не си готов за него. То краде от живота ти. Погубва те.

✚: Кажу ми сега какво мислиш за спора на десетилетието за избора на пол? Как се отнася твоята църква към избора на сексуалност, към избора на пол, към това да си смениш пола и външността – това не е ли намеса в Божия промисъл? Ако дойде при теб твой енориаш и каже пастор Максим, аз съм мъж, но се усещам жена и искам да си сменя пола, и искам твоята благословия, за да отида да се оперирам – какво ще му кажеш?

танксит: Принципно, ако Бог не благославя нещо, то моята благословия и да е дадена, тя не важи. И обратното. Но специално за определени неща, които са доста ясно дефинирани като граници в Библията, като проповедник аз вярвам в тях и не бих отстъпил. Но същевременно аз не съдя хората, които имат различна сексуалност или решават да си сменят пола, според мен някои от тях имат нужда от помощ, но това не го казвам със сочене с пръст.

✚: Философският момент е в правото на избор. Не го ми тълкувай. Когато някой се изправя и казва – Бог ме е направил мъж, но аз искам да съм жена...

танксит: Правото на избор не е дадено от мен, то е дадено от Бог. Ако Бог не е изпратил гръмотевица от небето да спре всички, които искат да са различни, аз не съм човекът, който ще го направя. Но аз имам моята позиция и мнение. И си имам причините също. Науката се е развила много наистина, но главното си е същото – от Адам до ден днешен! Ето, аз бях в родилното, когато моята дъщеря се раждаше, и начинът, по който се разбра полът ѝ, окончателно не се е променил от хиляди години насам. Лекарката я вдигна, погледна я, после погледна мен и каза – честито, имате момиченце! Така че краткият отговор е този: ако някой дойде при мен със своето решение, аз ще му кажа – виж, решението си е твое, но аз не бих участвал в него. Но ти имаш право на избор. И право на последствията от избора ти.

✚: Защото другите деноминации са категорични, те по никакъв начин не го допускат, осъждат го като грях, сочат го с пръст, а православните са още по непримирими...

танксит: То е грях, но клюките също са грях. Във всеки пасаж в новия завет, където се говори за хомосексуализъм, се говори и за клюки, за злословие. На мен ми е интересно как хората могат да говорят за едното, но да не споменават другото. Това понякога е лицемерието на религията, че ние класифицираме греховете. Да, докато греховете имат различни последствия, щото с клюки не можеш да се разболееш от СПИН...

✚: Това, което казваш, ни води до разговора за това как виждаш модерния свят, младото поколение, твоите връстници. Протестантството привлича много младите хора много повече от православие или католицизъм, да не се задълбаваме в причините за това, те са ясни... Но ти ми кажи как виждаш младото поколение в момента.

танксит: Аз мисля, че е прекрасен светът, в който живеем. Аз мисля, че определени неща винаги са били и винаги ще бъдат. В "Еклесиаст" се казва, че всичко, което е било, и всичко, което ще бъде, някога е било. Нищо ново под слънцето! Имало е доста по-тежък разврат преди моето и твоеето поколение. Но голямата картинка е, светът като цяло мисля, че е добро място. Има много надежда, имаме повече инструменти за подобряване на живота ни, на качеството му и ако ги използваме правилно, ако сме мотивирани от по-висши ценности, мисля светът днес има повече шанс от света вчера. Мисля, че живеем в хубаво време, аз приветствам прогреса. Измислили сме много нови неща, но имаме все още едни и същи вековни въпроси – кои сме, защо сме, какво става, след като умрем, дали сме създадени... на тези въпроси вечно ще търсим отговорите. Но във вярата на тези въпроси е отговорено интересно и завладяващо, така че за мен светът е прекрасен.

✚: Значи ти не осъждаш младото поколение? Но в момента даваш едно интервю за списание, което се четете 90 процента от жени. И се четете не за друго, а за да разберат как те да се "продадат" по-успешно в живота. Как да изглеждат, кое е модерно, как да говорят, за да впечатляват мъжете. Разбира се, сделката "секс срещу храна" е сигурно най-старата сделка в света, но това списание, което е тръгнало някога като мъжка библия, сега се е превърнало в учебник за жените. След като не ги съдиш, какво им казваш на тези момичета? Че просто хората трябва да търсят себе си и Бог?

танксит: Да, хората трябва да търсят Бог и така ще намерят и себе си. Да не стават роби на нещата си, да не търсят лесното, а полезното и да ползват инструментите, които новият свят им дава за добро. А на момичетата, за които говориш, ще кажа така – дайте си сметка момичета: Една корекция на бюста със сигурност ще привлече точно онези, които може би не искате да привлечате?